

[Jens P. Jensen.]

ringsloven, loven om invaliderente m. v. til tilskadekomne værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse — er alle fremsat med det formål at få satserne pristalsreguleret. De 3 førstnævnte er en direkte følge af lov nr. 83 af 16. marts 1963 om beregning af et reguleringspristal, og da det for alle 4 lovforslag gælder, at det af den højtærede socialministeres fremsættelsestale fremgår, hvorledes reguleringen skal være, skal jeg ikke gå yderligere i enkeltheder, men sige, at mit parti, det radikale venstre, vil anbefale lovforslagene og medvirke til deres gennemførelse.

Det samme gælder det af den højtærede arbejdsminister fremsatte lovforslag om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. Da dette lovforslag også tilsigter en pristalsregulering og kun det, skal jeg afholde mig fra at komme med spørgsmål vedrørende en eventuel forenkling af administrationen, men på mit partis vegne anbefale også dette lovforslag til velvillig behandling.

Chr. Madsen: Jeg vil først spørge de højtærede ministre, hvorfor disse lovforslag om pristalsregulering ikke er kommet på et tidligere tidspunkt. Det er dog nogen tid siden, vi fik ændret pristalsreguleringen for en lang række områders vedkommende; det skete ved en lov, der blev vedtaget i marts i år.

Lovforslaget om ændring i loven om ulykkesforsikring tilsigter en ajourført pristalsregulering. Det er med nogen betænkelighed — eller skal jeg sige med nogen utilfredshed — at man, når man kommer til at beskæftige sig med ulykkesforsikringsloven, må konstatere, at der ikke ved en sådan lejlighed gives muligheder for, at man kan komme til at tale om et problem, der ved spørgsmål af mig har været fremdraget her i folketinget; jeg tænker på ønsket om, at erstatninger og dagpenge, uanset hvornår ulykkestilfældet er indtruffet, skal være de samme. Det er også med nogen utilfredshed, jeg konstaterer, at der ikke gives muligheder for, at man kan komme til at beskæftige sig med erstatningernes størrelse ved tab af forsørger. Det fremgår af dagspressen, at de erstatninger, der gives her i landet, er betydeligt mindre end i noget andet

naboland, og at der også fra anden side arbejdes med at få disse erstatninger forhøjet betydeligt.

Disse ting vil man imidlertid sikkert komme til at diskutere i det udvalg, jeg ønsker nedsat. Jeg ønsker det nedsat, fordi jeg ikke er tilfreds med begrundelsen i lovforslagets bemærkninger for, at man vil bruge tallet 98 som udgangspunkt for reguleringen i stedet for, som det var tilsigtet ved den nævnte lovgivning fra marts 1963, at gå ud fra reguleringspristallet for januar 1963 = 100. Det siges ganske vist i bemærkningerne, at det er nødvendigt for at undgå en hel del administration med regulering af en mængde ydelser o. s. v. Det vil jeg meget gerne have en forklaring på, for jeg kan ikke se andet, end at man meget let kan komme uden om problemer med alt, hvad der hedder administration, ved at forhøje alle de forskellige ydelser under ulykkesforsikringen og gå ud fra januar 1963 = 100.

Så er der arbejdsløshedslovgivningen. Den højtærede arbejdsminister ønsker ligeledes, at der skal foretages en ajourføring. Man skal have et pristal lignende de andre pristal i de andre love. Der sker altså det, at man får en pristalsregulering for brændselshjælp og huslejehjælp og statstilskud, men derudover har man en regulering af den daglige pengehjælp. Det kan man vel ikke få ændret, og det er heller ikke sikkert, at det er rimeligt at ændre det. Jeg ved ikke, om det vil være bedre, hvis man gennemfører den nye pristalslov med 1963 = 100 for alle hjælpeydelse inden for arbejdsløshedslovgivningen, end den bestemmelse, man har for regulering af dagpenge, men måske kan vi også få nogle oplysninger herom.

Til selve lovforslaget, som det foreligger, er der ikke ret meget at sige. Der var også her, synes jeg, mere end lejlighed nok til at se på arbejdsløshedsunderstøttelsernes størrelse, en forhøjelse af dagpengene, således at de arbejdsløse kunne leve nogenlunde anstændigt også under arbejdsløshedsperioder. De arbejdsløse har efter min mening fuldstændig ret, når de hævder, at deres indtægter, selv under arbejdsløshedsperioder, skal være ligesom andre samfundsgruppers indtægter.

Jeg kan forstå, at der ikke er særlig